

Zambak Zamanı

– TülayMaviYıldırım · 02 Mayıs 2026

ZAMBAK ZAMANI

Güneşle, munis bir kahveyle, kuşların yüreğimizi akort etmesiyle ve yaşamın burnumuzun ucuna bir öpücük kondurmasıyla uyandık yeni güne. Gecedен kalma yine mahmur-i bedir, dallarda kırmızıdan siyaha evrilen karadutlar cilalı ve bereketli.

Çekik gözlerini, kocaman gülümsemelerini saklayan zambak tomurcukları, üzerlerine çekilmiş yeşilden paketlerin içinden yavaş yavaş dışarıya çıkıyor. Okyanusun derinliklerinde gün ışığına kavuşmayı bekleyen lü' lü vel mercan gibi. Heyecan verici bir doğumun, yokluğun içine varlığı fısıldaması gibi. Her gün doğuracağı sözcüklerden başka tutunacak bir şeyi bulunmayan şair gibi..

Zambak yürekli insanlar tanımanın ve onların gökyüzünde susmayı öğrenmenin zamanı geldi. Susarken aslında, olması gerekene teslim olan birinin, dünyanın dönüşüne inzımanı görülmeye değerdir. Bir bir razıyetin kandillerini yakmanın huzurunu tadacaklara şimdiden selam olsun. Zambak gülümsemesi birinin dudaklarına aksettiğinde, alın derisine üst üste çizgiler bırakan tüm acılar anlamını yitirir. İnsan acı çekmeyi bıraktığı işte o an gerçekten yaşamaya başlar..

Çay dolu bardaklara kurutulmuş tomurcuk güller konunca, etrafa gül rayihası yayılır. Bardaktan bir yudum çay içen dudaklar, gülden ziyade güzelleşerek konuşmaya başlar. Gül şakıyan ve gül kokan biri

daha iyisini bulamadığı için değil, var olana sevdalanmayı öğrendiği için zambak gülümsemesi dağıtmaya başlar. Bir şehirden, uzaktaki bir şehre kuş gibi kanatlanıp uçan bu zambak gülümsemeleri, aşıkları dağlara, ovalara ve hanelere birer zambak tomurcuğu bırakır. Bazı şeyler yokluğuyla öyle parlar ki, kimseye onun yokluğunu anlatamazsınız. Bir cümle bir im bile sessizliğin o kalın perdelerini yırtarak varlığın mukavim dinginliğini ortaya serebilir.

Ünsiyet, bir mızıkacı busesi gibi kulak kıvrımlarında dolana dolana göğüs ferahlığına kadar ulaşır. Birini yüreklendirmek için susmak gerektiği bu kadar ses içinde kimin aklına gelir ki. Az sarf edilen kelimelerin gideceği yere ulaşana kadar çoğaldığını anlayınca fazlalıklar hükmünü yitirir. Kalbin lisanını dinlemeyi bilen için tek harften bir kervan yükü muhabbet çıkarılabilir.

Zambak zamanı, mektupların yazılmaya başlandığı vakte denk gelir. Tabiat şiirler yazarken, sevgiyi gözlerimizin önüne sererken, artık birine mektup yazmak da şart olur. Zamanın durdurulabildiği anlardan biri de bir mektubun satırlarıdır. Kıymet veriyorum demek kolay iştir. Gerçekten şükran borçlu olduğunuz birine verilebilecek en unutulmaz en özel hediye ona bir mektup yazmaktır. Gönül rahatlığıyla söyleyebilirim, bu günden sonra posta kutunuza sıklıkla bakmaya başlayın. Belki de mektubunuz yolda, size kavuşmayı bekliyordur.

Bir kelebeğin kanadına, boynunu güneşe dönmüş ayçiçeğine, neyzen ve udilerin parmaklarına, bir ekmeğin buğusuna ve nefesin tazeliğine her gün yeni baştan sevgi yazılırken, insan sevgiyi nerelerde arıyor. Kalbini her an yoklayan ve yalnız olmadığının farkında olan herkese zambak gülümsemesi bırakıyorum. Besteli güfteli kavuşmalarla karşılaşmanız dileğiyle..

Tülay Mavi Yıldırım